

Кюстендилъ ужъ по домашни причини. Първия командуваше 1-ва, а втория — 3-та рота отъ 1-ва дружина. Офицеритѣ, които останахъ въ тази дружина, на чело съ капитанъ Мусиновъ и капитанъ Иосифъ Ангеловъ, бѣхъ всички съгласни съ заговора. До колкото пъкъ знахъ, капитанъ Евровъ и пор. Карастояновъ бѣхъ отишли въ отпускъ не защото не бѣхъ съгласни, а по простата причина, да бѣдѣтъ «чисти»; знаеше се и положително можеше да се твърди, че нѣмаше да направатъ какви и да е постѣпки съ цѣль да попрѣчатъ на заговора, макаръ че не имъ тѣжеше никакъ за честна дума.

На мѣстото на кап. Генева, командуванъето на 3-та дружина вмѣсто да се прѣдаде, по приетия въ войската редъ, на най-старшия изъ между офицеритѣ — капитанъ Стоиновъ, прѣдаде се на завѣдущия домакинството — капитанъ П. Т., който бѣ единъ отъ заговорщицитѣ. Види се, този офицеръ, който самъ се стараеше до си прѣдаде значение, бѣше го много наплашила войната, та бѣ готовъ на всичко, само и само да се избѣгне втора война*).

*)Той сѣщо бѣ награденъ съ военно-офицерски орденъ «за храбрость» IV степенъ; заслужено или незаслужено — цѣлото полково офицерско тѣло знаеше. Командущия полка не бѣ счелъ за нужно да го даде другиму отъ позаслужившитѣ, защото бѣхъ младши; това бѣ една вопиюща несправедливостъ.

удоволствие да получи никаква заповѣдъ чрѣзъ него; въпрочемъ, такива въ този бой не получаваше отъ никого; просто не знахъ що вършеше моето началство чрѣзъ това врѣме. Когато на 10 Декемврий си трѣгнахме отъ Пиротъ, всички офицери охнахми отъ очудване, като видѣхме офицерския орденъ „за храбрость“ на поручикъ Карастояновитѣ гърди. Нѣкои отъ дѣйствително заслужившитѣ неполучиха никаква награда!